

Håndverkertjenesteloven er en norsk lov som regulerer avtaleforholdet mellom håndverkere og forbrukere. Loven trådte i kraft i 2012 og gir forbrukere rettigheter når de inngår avtaler med håndverkere om utførelse av tjenester i forbindelse med oppussing, reparasjon eller vedlikehold av boliger eller fritidseiendommer.

Loven har som formål å sikre at håndverkertjenester blir utført på en forsvarlig måte, og at forbrukerne har rett til å klage og få rettet eventuelle feil og mangler ved utførelsen av tjenestene. Loven inneholder blant annet krav om skriftlige avtaler mellom håndverkere og forbrukere, krav til tjenestenes kvalitet og utførelse, og krav til garantier og reklamasjonsfrister.

Ifølge loven har forbrukere rett til å få informasjon om håndverkerens faglige kvalifikasjoner, referanser og forsikringer. De har også rett til å klage dersom de ikke er fornøyd med tjenestene som er utført, og håndverkeren har plikt til å utbedre feil og mangler ved tjenestene innenfor en rimelig tidsfrist.

Håndverkertjenesteloven gjelder for håndverkertjenester utført av både enkeltpersoner og selskaper, og den omfatter både store og små oppdrag. Loven er ment å beskytte forbrukere mot urettferdige eller uetiske forretningspraksiser, og sikre at håndverkertjenester blir utført på en profesjonell og forsvarlig måte.